

Bl. a. vil der kunne stilles vilkår om pligt for en tilladelsesindehaver til at give de statistiske oplysninger, som er nødvendige for tilrettelæggelsen af trafiknettet. Sådanne indsamlinger vil blive tilrettelagt i samarbejde med Danmarks Statistik.

For i videst muligt omfang at få tilvejebragt overensstemmelse mellem den aktuelle målsætning i planerne for den lokale og regionale kollektive personbefordring og den faktisk udførte almindelige rutekørsel vil der af ministeren for offentlige arbejder kunne fastsættes regler om vilkår om opsigelsesvarsel for indehaveren af en tilladelse til at udføre almindelig rutekørsel, såfremt han vil opføre med at drive ruten forinden tilladelsesperiodens udløb. Herved opnår man, at den tilladelsesudstedende myndighed får mulighed for i god tid at træffe de fornødne foranstaltninger, f. eks. finde en anden til at udføre kørslen eller, hvis der ikke er tilstrækkeligt passagerunderlag for rutens fortsatte eksistens, tage initiativ til en ændring af planen.

Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, i hvilket omfang tilladelsesindehaveren skal have ansvar over for publikum for forsinkelser på ruten eller for midlertidig indstilling af kørslen. Det vil således kunne bestemmes, at driftsforstyrrelser, der ikke skyldes tilladelsesindehaverens forhold, ikke skal kunne danne grundlag for erstatningskrav — herunder krav om tilbagebetaling for indkøbt rejsehjemmel.

Som ovenfor nævnt vil den tilladelsesudstedende myndighed kunne pålægge tilladelsesindehaveren en befordringspligt. Da en sådan pligt i medfør af regler, der for tiden er under overvejelse inden for EF, vil kunne medføre krav fra tilladelsesindehaveren om økonomisk kompensation fra den, der har pålagt ham pligten, har man anset det for nødvendigt at lade den tilladelsesudstedende myndighed have afgørelsen af, hvorvidt der bør pålægges en tilladelsesindehaver befordringspligt eller ej.

En overtrædelse af vilkårene vil foruden at være strafsanktioneret kunne medføre tilbagekaldelse af tilladelsen.

På ruter, hvor der f. eks. gælder zonetakstsystem, vil det ikke være muligt for chaufføren at føre tilstrækkelig kontrol med, om passagererne benytter bussen ud over det område, hvortil de har løst rejsehjemmel. Der bør derfor være mulighed for ved periodisk kontrol at afkræve passagerer, der ikke har gyldig rejsehjemmel, en kontrolafgift. De nærmere regler herfor fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

Til § 6.

Efter bestemmelsen skal amtsrådet have meddelelse om de af kommunalbestyrelserne meddelte tilladelser til almindelig og speciel rutekørsel.

Baggrunden herfor er, at amtsrådet som den koordinerende myndighed i planlægningen ud fra hensynet til samordningen af trafikbetjeningen i området kan kræve, at de af kommunalbestyrelsen fastsatte vilkår for tilladelsen ændres. Der kan først og fremmest blive tale om at kræve ændringer i vilkår om køreplaner. Der vil dog også kunne blive tale om, at amtsrådet kan kræve ændringer af vilkår om takster, selvom der inden for de rammer, der følger af hensynene til samordningen, lægges vægt på at give den enkelte kommunalbestyrelse mest mulig indflydelse på og ret til selv at bestemme, hvorledes lokaltrafikken skal etableres, herunder blandt andet med hensyn til takspolitik — jfr. bemærkningerne til § 3 i det samtidig forelagte forslag til lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet. En ændring af takstvilkår efter denne bestemmelse vil f. eks. kunne komme på tale, hvor en kommunalbestyrelse har fastsat taksterne for lokalruter, der konkurrerer med regionalruter, således, at regionalruterne mister deres passagerunderlag.

Bestemmelsen indebærer, at en kommunalbestyrelse ligeledes underretter amtsrådet, når den senere godkender ændringer i en allerede udstedt tilladelse. Også sådanne senere ændringer kan kræves revideret af hensyn til samordningen af trafikbetjeningen.

Desuden kan amtsrådet kræve, at den af en kommunalbestyrelse tilladte specielle rutekørsel enten søges udført som almindelig rutekørsel eller indstilles, idet bestående ruter i stedet skal anvendes.

Den i stk. 4 nævnte frist for at fremsætte krav om ændringer i de af kommunalbestyrelsen udstedte tilladelser til almindelig og speciel rutekørsel er indsat af hensyn til tilladelsesindehaveren.

Amtsrådet skal ligeledes underrettes i tilfælde, hvor forudsætningerne i en plan for den lokale og regionale kollektive persontrafik ikke kan opfyldes. Dette kan f. eks. være, fordi en af kommunalbestyrelsen tilladt almindelig rutekørsel ophører, forinden gyldighedsperioden for tilladelsen er udløbet, eller fordi kørslen på en lokalrute, der efter planen forudsættes at skulle igang på et senere tidspunkt, ikke påbegyndes i overensstemmelse hermed.

Baggrunden herfor er, at amtsrådet som koordinerende myndighed må have kendskab til, hvor-